

imod en Indskrækning, og under Hensyn til, at der hidtil ikke har været nogen saadan, afholdt de sig fra Stemmegivning, hvorimod de stemte imod Ungarns Forslag om 10 Timers Arbejde for 16—21 Aars Kvinder, et Forslag, der kun fik 3 ubetingede og 1 betinget Stemme imod 11. Den almindelige Opfattelse er den, at man bør og tør begrænse den voxne Kvindes Arbejdstid saavidt, at hun sikres imod fysisk Overlast gennem Arbejdet, men at det vil være uretfærdigt at gaa videre, fordi hun ellers ikke vil kunne fortjene det nødvendige. Man har da fundet, at 11 Timers Arbejde, svarende til en Arbejdsdag paa $12\frac{1}{2}$ à 13 Timer med Hvilerne, er saa lang, at den ikke vil føles som et Baand af den, der arbejder, men dog vil være et Værn imod Bestræbelser for at udnytte Arbejdskraften hos Kvinderne utilbørligt. — Man mener ikke, at 11 Timer ikke er mindst 1 Time for meget, men man mener, at det ikke af økonomiske Grunde for Tiden gaar an at gaa ned til 10 eller endnu færre Timer. Denne Mening deler jeg; vil man hindre den voxne Kvinde i at udnytte sin Arbejdskraft fuldt ud, maa man give hende et Ækvivalent derfor; gjør man ikke det, maa man ikke begrænse udover, hvad Samfundets Velfærd absolut kræver.

Der var dog en anden Begrænsning, som vedtoges uden Hensyn til de nævnte principielle Forskjelligheder nemlig Arbejdet efter Barnefødsel, og denne Begrænsning blev — hvad der ogsaa var Tilfældet med Resolutionerne 3 og 4 — vedtaget med alle Stemmer paa Grund af dens særegne dobbelte Beskaffenhed. At de Delegerede for de Lande, der have inddraget eller agte at inddrage de voxne Kvinder i Kredsen af de „beskyttede“ Personer, stemte derfor, var jo naturligt, og at de øvrige ogsaa gjorde det, forstaas, naar man betænker, at Forbudet tillige indeholder en Beskyttelse for de paagjældende Børn, der i højeste Grad trænge til Moderens Pleje, og at Ønsket om at beskytte Børnene er fælles for alle evropæiske Stater. Iøvrigt have forskjellige Stater, deriblandt Tyskland (for Fabrikers Vedkommende), men ikke England, hvor et Lovforslag derom i sin Tid ikke naaede at blive vedtaget, allerede Lovbestemmelser om Barselkvinders Arbejde. Hvad der mangler, er en Bestemmelse om, at det Offentlige skal betale dem deres Løn i de 4 Uger; men noget bødes der jo derpaa ved Sygeforsikringen, der meget ofte udreder det Fornødne.